

**HAIDEȚI SĂ CLARIFICĂM
UN LUCRU:
„DISTRACȚIA ȘI JOCURILE”
DIN TABĂRA ASTA NU INCLUD
CÂNTATUL LA FOCUL DE TABĂRĂ
ȘI MÂNCATUL BISCUIȚILOR
CU BEZELE TOATĂ NOAPTEA...**

Dar măcar, în Tabăra Wannamorra, eu,
Rafe Khatchadorian, am cu adevărat *prieteni*
pentru prima oară în viață!
Să vă prezint doar câțiva dintre acoliții mei:

- Bombardier (folosește closetul O GRĂMADĂ)
- Legenda (mă ÎNGROZEȘTE)
- Sora mea, Georgia (nu pot SCĂPA de ea)
- Mâncătorul de Muc (COLEGUL meu DE PAT)

Așadar, ce obții când amesteci o mână de „ratați”
ca noi cu o haită de șmecheri, ticăloși rău,
care par să-i facă întotdeauna pe adulți să nu bage
de seamă? Nimic, decât o grămadă de BELELE.

**LUCRURILE SUNT PE CALE S-O IA RAZNA
ÎN CEA MAI NEBUNĂ VARĂ
CARE A EXISTAT VREODATĂ!**

GENERALA

CUM AM SCĂPAT CU VIAȚĂ
DE

SMECHERI,

BROCCOLI ȘI
DEALUL SERPILOR

James Patterson

și **CHRIS TEBBETTS**

ILUSTRAȚII DE LAURA PARK

**TRADUCERE DIN LIMBA ENGLEZĂ
LAURA BOCANCIOS**

CORINT JUNIOR

**LUI ZACH,
CARE A SUPRAVIEȚUIT
VIEȚII CU SUE ȘI CU MINE
ȘI A REUȘIT SĂ AJUNGĂ
LA LICEU.**

- J.P.

CAPITOLUL I

UN FINAL ZBANG-TRANC?!

Vi s-a întâmplat vreodată să citiți primul rând dintr-o carte și, TRANC! s-o închideți? Mie da, categoric.

Sper că n-ați făcut așa și cu povestea mea. Cred că nu voi afla niciodată.

În fine, bună, sunt Rafe Khatchadorian și, dacă mă cunoașteți deja, atunci știți că fac lucrurile puțin altfel decât majoritatea oamenilor. Îmi place să încalc regulile. Nu, *ador* să încalc regulile. Mai ales pe cele idioate, cum ar fi să nu vorbim pe coridoarele școlii și să nu folosim toaleta decât de două ori pe zi, orice s-ar întâmpla.

Așadar, nu știu dacă în istoria cărților a mai făcut asta cineva, dar o să vă prezint câteva moduri în care s-ar putea sfârși povestea. Și o s-o fac chiar aici, la *începutul* cărții.

Anul ăsta am mers într-o tabără-școală de vară. Dar înainte să se încheie toate cele opt săptămâni, lucrurile au luat-o puțin razna (bine, *mult* razna), iar eu am sfârșit prin a-mi face bagajele mai devreme. (De fapt, niște îndrumători de tabără mi-au împachetat lucrurile.) E posibil ca plecarea mea neașteptată să fi avut legătură cu această situație de urgență:

Vruuum!

Vruuum!

Vruuum!

Vruuum!

Vruuum!

salvați-l pe
Whatchamacallit!

Salvați-l
pe Rafe!

Salvați-l
pe Rafe!

Salvați-l
pe Rafe!

Nu vă
sinchisiți!

Bărbieriti-l
pe Rafe!

Nu vă
sinchisiți!

Nu vă
sinchisiți!

SALVAȚI-L
PE RAȚE!

Salvați-l
pe Rafe!

Salvați-l
pe Rafe!

Salvați-l
pe Rafe!

Salvați-l
pe Rafe!

Nu vă
sinchisiți!

Nu vă
sinchisiți!

Sau poate ceea ce s-a întâmplat a fost mai
degrabă un eveniment nefericit ca acesta:

S-ar fi putut petrece și cam așa:

Sau, poate, ca în această imagine, care face mai mult decât o mie de cuvinte:

Vă pot spune sigur că a avut legătură cu acest mic dezastru:

Undeva, în toate astea, există un sfârșit al acestei povești nebune. Mai e și o parte de mijloc.

Dar mai mult nu vă spun deocamdată. Dacă vreți toate detaliile sângeroase, va trebui să citiți mai departe. Pe riscul vostru.

Atât am să vă spun: aceasta este o poveste despre șmecheri și broccoli, despre un curaj șocant și lașitate și mai șocantă (sau cum vreți s-o numiți), despre litri peste litri de vomă, despre amici și inamici și despre cum poți să te rătăcești total și fără scăpare într-un loc numit Dealul Șerpilor.

Vă promit: n-o să vă plictisiți.

Poate că ați citit „Generală: Cei mai nașpa ani din viața mea”. Ei, bine, asta a fost Cea mai Nașpa Vară din Viața Mea.

Dar a fost, totodată — în mod ciudat — cea mai marfă.